

rus. Zabaj daly
lawe „Wienibe“
uowo tuseze, taj
ast kad ne nory
Wienibes“ man
rolej Lietuwniku
in Jus wysus, kad
et tam abgautawij
moka terpmu. Be
gul welit eja pa
ant kokiu try
loko puenot ir p
noks tiek, kad p
pas koki farne
skados terpmu
jo suwienimo u
a ir toks p. Ska
e ira stone in w
ryme sawo „Wien
liku“ kury ira na
gularnej iszejnab
e, ne tejp kajp
Szuniskas“ kury
16 numeru per ma
nos pacuz pynig
nibe Lietuwniku
lejan, taj jau ab
kas“ jago te nore
gajsz ha netow
lakas est, taj bap
teres lest, o kajp
po wysus.
Tawes Miela Rob
nibes Lietuwniku
in patalpit ta ma
a in muso Reals
kus, o jagu Reals
patalpita taj nery
e wysokius dapta
zes pasiliku Junt
ietelum.
J. R. L.
TSAKIMAJ.
silanckas iz Shen
a ira pakwitawota
numari.
A. H. isz Najra,
ineszima instalpaw
iti rejkala, prasama
ita daneszite.
is negali bud dret
to, kad metuose 188
Grikietis profesora
kuris liko pamata
1863 m. — Taj Sh
uffjo prina majus
Gery skajimajus
kad per batina
TAS PO KARTU
WEM.
norej kurie sawo g
del iszganimo duma
ni sawo kuns w
newygadomiu, negj
keszozio ant zemas
no czeso wienok sp
eka prie pildimo pa
ziu sawo stona
n swieczije tokaj et
as Timotenzas Kn
n apsysedo wienan
klusinek, piewnej pi
na isz ju; ale sawa
iniu papratimu, turej
na prie giera datur
kiele, kurioz gaud
zej Helenos ir tejp
ko ne myslijo kajp
na isz delnos iszskaj
aj — persergetimaj
u pomietis. Priimie
as iszspilditi, kuo as
nekalnibe, nusiek p
as gieriausis zoplas
us ziniu prystatis ir
ryzadejo Helenaj, kad
ij in Lamkus, nes per
yom moteris kokis
abdomanotos ant kile
Helenos; deka woje
; ir prasze kad ko
i pagal jos nora: isz
s, ir atidare kalnima
wo tewiszkie, deka
Tuo czes lajninga
stis jos slepey o ir
kad grejciaus wiatu
kino su sawo gieridaj
nakelej apledo Wilna
szewantu dajktu. N
wojno, kuris wysal
nywodos ne but pal
zmeze ir puole brisa
da ir isztrankima is
in klostoriu kurawo
u pradaje kwapnot. D
olis prymie ja su
chlaunimaj apu tewis
i aprinko karahu L
res.
bu: daugiaus)

kajme amerikanskam Bar-
welli dycezyjo Chreston pie-
tine Karoline; apriez to waze-
nejo in kitokes wietas o ture-
jo net asztuones, kures kad i
tli po wienu karta ant mense-
o atlandikawo.
Buwo taj petniczo diena 21
Mojaus 1852 metuose, kad
musu misionorus iszrengie in
Abbeville kurem buwo jo sta-
cyje misijos. Ant sikio wy-
duryje lauku pamate diwas.
Stowy daugelis arklu pabal-
notu ir pawadzejs pririzeti pri-
medziu, ale zmoniu jokiu ne
matit, paskuj wela daugibe
padwadu gaspadoriszku sto-
winczu ant kelo, nes niekui
in m tie in n a k w i n e
ropioj ant reszto paa wienu
ukiniko kuris jnoc prieme in
nakwine. Liepe jisaj
paklot klhone ant grendimo.
o priasz ejnant gult dawe gera
wakariena. Patiko taj Petruj
kuris piko, kad niekas ne no-
rejo priimtie in nakwine; gire-
nuolotas ta ukinika.
— Kad giri ne girkie per-
daug, tare Jzganitojas.
Ledwa pradaje szwist, atejo
kulikaj in klhona. Szw. Pe-
tras, pabudes isz saldaus miego
buwo smutnas, kad jennis tejp
ankstiz perszkadije.
— Na, judu! paszauke ber-
naj — esyje numis pamacit!
Kas nory walgit tury dyrbt.
Patras szw. nesujudyno, ba
jam rydes kad Jzganitojas da
druzej miegojo.
Kulikaj emesy prie darbo, o
kado jau tris kloimus iszkule
tare bernas;
Tuos pakelewingus rejketu
prikelt. Delto kad prywalge
igi walej, tury mumys pama-
czit.
— Tegul isz jus wienas pa-
glosto ta krasztutini su spragi-
tu! — Petras szw. gulejo no
raszto, liko uz somites per pe-
czus, nes ana kurostelejo.
— Kietaj miega! — tare
bernas, ir tolaus kule Jzganito-
jas sznalbdelejo Petruj.
— Petraj, ejke no sienos
pamazeli ant mano wietos, ba
galetum da gaut per pecuz.
Petras su akwata padare, ba
da jam peezje skaudejo.
E, je kajp medinej! tare
wela bernas. Palaukit, asz ta, ka
no sienos guli pakibisu su
spragitu!
Ka pasake tejp padare. O
kad Petras gulejo ant wietos
Jzganitojas, gawo wela per
pecuz, ale da druczajn. Nie-
ka jis ne sake, nes pamyslijo:
But geraj, kad zmogus pirm
apie wyska zinotu; galetu ne
wieno szlektu nusilenkt.
Tuom tarp pakilo Jzganito-
jas lajmino zmoguj, kad daugeli
ta diena prikle rugiu.
Ejnant tolaus Petras rugojo
ant Jzganitojas kad nerejka-
lunaj lajmino ukiniku; pas
kuraj gawo da sikiu su spragitu
nes Jzganitojas tare:
— Petraj, tu ta nupelnej:
pyrmas, ne buwaj paklusnus;
antras, zinojkej kad ant kraszo
ne geraj tau buwo, taj nuej
in pasieni. Kada narakawoi,
ne narakawok per dang.
Kada atejo in wienu kajma
walgit jennis norejos. Tare
Jzganitojas:
— Petraj, ejkie pirk pienoi!
— Ne pienoi, Pone, geraus
but suro — prasze Petras, ba
sury labaj mego.
— Darik kajp nory. Tury
czes pynigus, pyrkite trys surus;
Petras pyrko trys surus;
wienu dawe Jzganitojui, wienu
suwalge pats o trece ketino
pakawotie ant kito czeso.
Ir atejo in gire, kuro sylse-
josy. Jzganitojas uznigoo; o
kajp miegojo Petras trece su-
ry su walge. Kada Jzganito-
jas, pabudes paklause apie su-
ry, tare Petras, kad pasydejo
szale sawes ir uznigoo. Tam
czes kas norynt praejdamas
praszali turejo pawogit. Cze
Jzganitojas pasako:
— Petraj, jau asz pynigus
pabajgiau, o bus numys rej-
kalingi. Cze potno kelnu, ant
kurio sedyme, ira po juo skar-
ba. Imkie buoma iszlupkie
kelma ir pynigus iszinikie.
Petras emesy tuojuas prie
darbo, o kada kelma iszwerte
isztrze skarba, wienu ran-
donuju pynigu atrowako
kiek buwo akucziu tauku ant
wyralo, ir dawe naszleje. Ge-
ra zmonuke nezinojo ka darit
isz dziaugsmo.
Ant ritojuas anksti noreda-
mas pakelewingiems gerus
pusryczus pastelnot nuejo pa-
padare ne mazaj pynigu parda-
wes wysa sawo tawora. Padares
toki lajminu rejkala, rejkejo
byskutuka ateygert. Mylijo
koks trunkas but gerause ir
pigiausie.
Gaspadyne szkiszti, pynigus
miledama, tare naszleje, kad

es: wienu dawe petruj, kita
sau palajke, o trece paliko
guleneze.
— Prie ko priklause ta
trece? paklause Petras. Prie
to kuris sury trece suwalge.
Petras grejtaj atsake iszpa-
zindamas:
— Taj asz sury suwalgiau.
Nes Jzganitojes dirsteljejo
ant jo upkikas, ir tare:
— Petraj, tu neprispazinaj
prie suro, nes prie pynigu. Py-
raigaj galwazudzej. Imkie
tuos wysus pynigus ir izdalik
terp ubagu!
Petras apkajto, eme pynigus
ir tejp padare kajp buwo pri-
sakita.
Wienu karta Petras ejo szale
Jzganitojas nuludes. Ir
tare grejtaj:
Turi but taj labaj geru daj-
ktu but Ponu Diawu! kad tik
norint puse dienos galezbe bu-
tie Ponu Diawu, akwratnej we-
la paskuj noreze but Petru.
Jzganitojes nusiszpisojo ir
tare:
— Tegul stojesy pagal ta-
wo nora. Bukie Ponu Diawu
igi wakaro.
Prisiartino tada prie kajmo
isz kurio wera mergina pulka
zasu in ganika. O kada nu-
ware, paliko ir ejo namou in
kajma.
— Ej, mergel! artaj tu no-
ry wienas czes zasys palikt?
Szendien turyne szwenta —
atsako mergina.
Oj-gi kas ganis tas zasis! —
paklause Petras.
— Szendien tegul gas gano
Ponas Diawas! — atsake mer-
gina ir nuejo.
— Petraj! artu girdejke, ka
pasake! Norejaj ir asz su ta-
wym ejtie in baznice, nes zas-
is galetu pragajsz, o tu esy
Ponu Diawu igi wakaro, tury
jas waktout.
Ka galejo wejktie Petras?
— Na roda turejo ganit za-
seles; nes prisiege sawo duszo,
kad niekadus ne nores but Po-
nu Diawu.
Wela wienu karta atejo we-
laj in wienu kajma. Wiesz
pats norejo uzejtie in wienu
biedna stubele ant nakwines;
Petras prispirpes, ne norejo;
jisaj norejo ajtie pas bagota,
kursy turejo wysko. Wiesz-
pats jam to ne gine, sedos pats
prie biedno namelo. Petras
nuejo in pukiausiu namus.
— Cze tury but bagotas u
kinikas, gasuyme gera wakari-
ene! pamyslijo sau; nes pasy-
milio. Gaspadyne atsake su
pyktumu, taridama, kad ne
wiarda del waktutu ir kad ne
tury nakwines del ju. Petras
suriko, ale ne pasiduodamas,
nuejo in kita nama, ale ir ten
tas pats ji patiko, o tejpsoji
treccem. Susyrupees, grizo
pas Wieszpatis.
— Ejkszia in ta stubele, ta-
re Wieszpatis ir abudu ejo. Ra-
do zmoniuks su wajkuczej
prie wakarienes.
Waringas jos buwo giweni-
mas.
— Geraj mes iszrengiem —
pamyslijo Petras, agi ta zmona
pati nieka ne tury.
Nes pasymilio. Kad Wiesz-
pats wakarienes ir nakwines
prasze, atsake su pakara:
— Jago busyte kantanti isz
to ka tury melej jumis duos.
Ta zmoniuks buwo naszle.
Diawas isz wysko kanteutas, o
naszle pasykybno in ne ilgaj
launku atnesze wyrala taukaj
uzdarita ir per prasze, uz pra-
sta walgi.
Wienu merganje apygyro
sziltine, o ta turejo da dwy se-
serys ir toms buwo udzrausta
kad ne eju in ta stuba kurio
ligone gulejo ir apie ta jz
zinojo. O kada motyna ja moki-
no wakare poteru ant gulo kal-
bejo maldele in Aniola sargat.
Aniolo sarge mano stowek
prie monas, ir tejp tolaus: ta-
maka tegul jis prie manes ne
stowy ba uszikres.
Buwo taj jo markas. Jonas
Drotele. szauczus isz Zolynio;
padare ne mazaj pynigu parda-
wes wysa sawo tawora. Padares
toki lajminu rejkala, rejkejo
byskutuka ateygert. Mylijo
koks trunkas but gerause ir
pigiausie.
Gaspadyne szkiszti, pynigus
miledama, tare naszleje, kad

Wienu karta Petras ejo szale
Jzganitojas nuludes. Ir
tare grejtaj:
Turi but taj labaj geru daj-
ktu but Ponu Diawu! kad tik
norint puse dienos galezbe bu-
tie Ponu Diawu, akwratnej we-
la paskuj noreze but Petru.
Jzganitojes nusiszpisojo ir
tare:
— Tegul stojesy pagal ta-
wo nora. Bukie Ponu Diawu
igi wakaro.
Prisiartino tada prie kajmo
isz kurio wera mergina pulka
zasu in ganika. O kada nu-
ware, paliko ir ejo namou in
kajma.
— Ej, mergel! artaj tu no-
ry wienas czes zasys palikt?
Szendien turyne szwenta —
atsako mergina.
Oj-gi kas ganis tas zasis! —
paklause Petras.
— Szendien tegul gas gano
Ponas Diawas! — atsake mer-
gina ir nuejo.
— Petraj! artu girdejke, ka
pasake! Norejaj ir asz su ta-
wym ejtie in baznice, nes zas-
is galetu pragajsz, o tu esy
Ponu Diawu igi wakaro, tury
jas waktout.
Ka galejo wejktie Petras?
— Na roda turejo ganit za-
seles; nes prisiege sawo duszo,
kad niekadus ne nores but Po-
nu Diawu.
Wela wienu karta atejo we-
laj in wienu kajma. Wiesz
pats norejo uzejtie in wienu
biedna stubele ant nakwines;
Petras prispirpes, ne norejo;
jisaj norejo ajtie pas bagota,
kursy turejo wysko. Wiesz-
pats jam to ne gine, sedos pats
prie biedno namelo. Petras
nuejo in pukiausiu namus.
— Cze tury but bagotas u
kinikas, gasuyme gera wakari-
ene! pamyslijo sau; nes pasy-
milio. Gaspadyne atsake su
pyktumu, taridama, kad ne
wiarda del waktutu ir kad ne
tury nakwines del ju. Petras
suriko, ale ne pasiduodamas,
nuejo in kita nama, ale ir ten
tas pats ji patiko, o tejpsoji
treccem. Susyrupees, grizo
pas Wieszpatis.
— Ejkszia in ta stubele, ta-
re Wieszpatis ir abudu ejo. Ra-
do zmoniuks su wajkuczej
prie wakarienes.
Waringas jos buwo giweni-
mas.
— Geraj mes iszrengiem —
pamyslijo Petras, agi ta zmona
pati nieka ne tury.
Nes pasymilio. Kad Wiesz-
pats wakarienes ir nakwines
prasze, atsake su pakara:
— Jago busyte kantanti isz
to ka tury melej jumis duos.
Ta zmoniuks buwo naszle.
Diawas isz wysko kanteutas, o
naszle pasykybno in ne ilgaj
launku atnesze wyrala taukaj
uzdarita ir per prasze, uz pra-
sta walgi.
Wienu merganje apygyro
sziltine, o ta turejo da dwy se-
serys ir toms buwo udzrausta
kad ne eju in ta stuba kurio
ligone gulejo ir apie ta jz
zinojo. O kada motyna ja moki-
no wakare poteru ant gulo kal-
bejo maldele in Aniola sargat.
Aniolo sarge mano stowek
prie monas, ir tejp tolaus: ta-
maka tegul jis prie manes ne
stowy ba uszikres.
Buwo taj jo markas. Jonas
Drotele. szauczus isz Zolynio;
padare ne mazaj pynigu parda-
wes wysa sawo tawora. Padares
toki lajminu rejkala, rejkejo
byskutuka ateygert. Mylijo
koks trunkas but gerause ir
pigiausie.
Gaspadyne szkiszti, pynigus
miledama, tare naszleje, kad

Wienu karta Petras ejo szale
Jzganitojas nuludes. Ir
tare grejtaj:
Turi but taj labaj geru daj-
ktu but Ponu Diawu! kad tik
norint puse dienos galezbe bu-
tie Ponu Diawu, akwratnej we-
la paskuj noreze but Petru.
Jzganitojes nusiszpisojo ir
tare:
— Tegul stojesy pagal ta-
wo nora. Bukie Ponu Diawu
igi wakaro.
Prisiartino tada prie kajmo
isz kurio wera mergina pulka
zasu in ganika. O kada nu-
ware, paliko ir ejo namou in
kajma.
— Ej, mergel! artaj tu no-
ry wienas czes zasys palikt?
Szendien turyne szwenta —
atsako mergina.
Oj-gi kas ganis tas zasis! —
paklause Petras.
— Szendien tegul gas gano
Ponas Diawas! — atsake mer-
gina ir nuejo.
— Petraj! artu girdejke, ka
pasake! Norejaj ir asz su ta-
wym ejtie in baznice, nes zas-
is galetu pragajsz, o tu esy
Ponu Diawu igi wakaro, tury
jas waktout.
Ka galejo wejktie Petras?
— Na roda turejo ganit za-
seles; nes prisiege sawo duszo,
kad niekadus ne nores but Po-
nu Diawu.
Wela wienu karta atejo we-
laj in wienu kajma. Wiesz
pats norejo uzejtie in wienu
biedna stubele ant nakwines;
Petras prispirpes, ne norejo;
jisaj norejo ajtie pas bagota,
kursy turejo wysko. Wiesz-
pats jam to ne gine, sedos pats
prie biedno namelo. Petras
nuejo in pukiausiu namus.
— Cze tury but bagotas u
kinikas, gasuyme gera wakari-
ene! pamyslijo sau; nes pasy-
milio. Gaspadyne atsake su
pyktumu, taridama, kad ne
wiarda del waktutu ir kad ne
tury nakwines del ju. Petras
suriko, ale ne pasiduodamas,
nuejo in kita nama, ale ir ten
tas pats ji patiko, o tejpsoji
treccem. Susyrupees, grizo
pas Wieszpatis.
— Ejkszia in ta stubele, ta-
re Wieszpatis ir abudu ejo. Ra-
do zmoniuks su wajkuczej
prie wakarienes.
Waringas jos buwo giweni-
mas.
— Geraj mes iszrengiem —
pamyslijo Petras, agi ta zmona
pati nieka ne tury.
Nes pasymilio. Kad Wiesz-
pats wakarienes ir nakwines
prasze, atsake su pakara:
— Jago busyte kantanti isz
to ka tury melej jumis duos.
Ta zmoniuks buwo naszle.
Diawas isz wysko kanteutas, o
naszle pasykybno in ne ilgaj
launku atnesze wyrala taukaj
uzdarita ir per prasze, uz pra-
sta walgi.
Wienu merganje apygyro
sziltine, o ta turejo da dwy se-
serys ir toms buwo udzrausta
kad ne eju in ta stuba kurio
ligone gulejo ir apie ta jz
zinojo. O kada motyna ja moki-
no wakare poteru ant gulo kal-
bejo maldele in Aniola sargat.
Aniolo sarge mano stowek
prie monas, ir tejp tolaus: ta-
maka tegul jis prie manes ne
stowy ba uszikres.
Buwo taj jo markas. Jonas
Drotele. szauczus isz Zolynio;
padare ne mazaj pynigu parda-
wes wysa sawo tawora. Padares
toki lajminu rejkala, rejkejo
byskutuka ateygert. Mylijo
koks trunkas but gerause ir
pigiausie.
Gaspadyne szkiszti, pynigus
miledama, tare naszleje, kad

Wienu karta Petras ejo szale
Jzganitojas nuludes. Ir
tare grejtaj:
Turi but taj labaj geru daj-
ktu but Ponu Diawu! kad tik
norint puse dienos galezbe bu-
tie Ponu Diawu, akwratnej we-
la paskuj noreze but Petru.
Jzganitojes nusiszpisojo ir
tare:
— Tegul stojesy pagal ta-
wo nora. Bukie Ponu Diawu
igi wakaro.
Prisiartino tada prie kajmo
isz kurio wera mergina pulka
zasu in ganika. O kada nu-
ware, paliko ir ejo namou in
kajma.
— Ej, mergel! artaj tu no-
ry wienas czes zasys palikt?
Szendien turyne szwenta —
atsako mergina.
Oj-gi kas ganis tas zasis! —
paklause Petras.
— Szendien tegul gas gano
Ponas Diawas! — atsake mer-
gina ir nuejo.
— Petraj! artu girdejke, ka
pasake! Norejaj ir asz su ta-
wym ejtie in baznice, nes zas-
is galetu pragajsz, o tu esy
Ponu Diawu igi wakaro, tury
jas waktout.
Ka galejo wejktie Petras?
— Na roda turejo ganit za-
seles; nes prisiege sawo duszo,
kad niekadus ne nores but Po-
nu Diawu.
Wela wienu karta atejo we-
laj in wienu kajma. Wiesz
pats norejo uzejtie in wienu
biedna stubele ant nakwines;
Petras prispirpes, ne norejo;
jisaj norejo ajtie pas bagota,
kursy turejo wysko. Wiesz-
pats jam to ne gine, sedos pats
prie biedno namelo. Petras
nuejo in pukiausiu namus.
— Cze tury but bagotas u
kinikas, gasuyme gera wakari-
ene! pamyslijo sau; nes pasy-
milio. Gaspadyne atsake su
pyktumu, taridama, kad ne
wiarda del waktutu ir kad ne
tury nakwines del ju. Petras
suriko, ale ne pasiduodamas,
nuejo in kita nama, ale ir ten
tas pats ji patiko, o tejpsoji
treccem. Susyrupees, grizo
pas Wieszpatis.
— Ejkszia in ta stubele, ta-
re Wieszpatis ir abudu ejo. Ra-
do zmoniuks su wajkuczej
prie wakarienes.
Waringas jos buwo giweni-
mas.
— Geraj mes iszrengiem —
pamyslijo Petras, agi ta zmona
pati nieka ne tury.
Nes pasymilio. Kad Wiesz-
pats wakarienes ir nakwines
prasze, atsake su pakara:
— Jago busyte kantanti isz
to ka tury melej jumis duos.
Ta zmoniuks buwo naszle.
Diawas isz wysko kanteutas, o
naszle pasykybno in ne ilgaj
launku atnesze wyrala taukaj
uzdarita ir per prasze, uz pra-
sta walgi.
Wienu merganje apygyro
sziltine, o ta turejo da dwy se-
serys ir toms buwo udzrausta
kad ne eju in ta stuba kurio
ligone gulejo ir apie ta jz
zinojo. O kada motyna ja moki-
no wakare poteru ant gulo kal-
bejo maldele in Aniola sargat.
Aniolo sarge mano stowek
prie monas, ir tejp tolaus: ta-
maka tegul jis prie manes ne
stowy ba uszikres.
Buwo taj jo markas. Jonas
Drotele. szauczus isz Zolynio;
padare ne mazaj pynigu parda-
wes wysa sawo tawora. Padares
toki lajminu rejkala, rejkejo
byskutuka ateygert. Mylijo
koks trunkas but gerause ir
pigiausie.
Gaspadyne szkiszti, pynigus
miledama, tare naszleje, kad

Wienu karta Petras ejo szale
Jzganitojas nuludes. Ir
tare grejtaj:
Turi but taj labaj geru daj-
ktu but Ponu Diawu! kad tik
norint puse dienos galezbe bu-
tie Ponu Diawu, akwratnej we-
la paskuj noreze but Petru.
Jzganitojes nusiszpisojo ir
tare:
— Tegul stojesy pagal ta-
wo nora. Bukie Ponu Diawu
igi wakaro.
Prisiartino tada prie kajmo
isz kurio wera mergina pulka
zasu in ganika. O kada nu-
ware, paliko ir ejo namou in
kajma.
— Ej, mergel! artaj tu no-
ry wienas czes zasys palikt?
Szendien turyne szwenta —
atsako mergina.
Oj-gi kas ganis tas zasis! —
paklause Petras.
— Szendien tegul gas gano
Ponas Diawas! — atsake mer-
gina ir nuejo.
— Petraj! artu girdejke, ka
pasake! Norejaj ir asz su ta-
wym ejtie in baznice, nes zas-
is galetu pragajsz, o tu esy
Ponu Diawu igi wakaro, tury
jas waktout.
Ka galejo wejktie Petras?
— Na roda turejo ganit za-
seles; nes prisiege sawo duszo,
kad niekadus ne nores but Po-
nu Diawu.
Wela wienu karta atejo we-
laj in wienu kajma. Wiesz
pats norejo uzejtie in wienu
biedna stubele ant nakwines;
Petras prispirpes, ne norejo;
jisaj norejo ajtie pas bagota,
kursy turejo wysko. Wiesz-
pats jam to ne gine, sedos pats
prie biedno namelo. Petras
nuejo in pukiausiu namus.
— Cze tury but bagotas u
kinikas, gasuyme gera wakari-
ene! pamyslijo sau; nes pasy-
milio. Gaspadyne atsake su
pyktumu, taridama, kad ne
wiarda del waktutu ir kad ne
tury nakwines del ju. Petras
suriko, ale ne pasiduodamas,
nuejo in kita nama, ale ir ten
tas pats ji patiko, o tejpsoji
treccem. Susyrupees, grizo
pas Wieszpatis.
— Ejkszia in ta stubele, ta-
re Wieszpatis ir abudu ejo. Ra-
do zmoniuks su wajkuczej
prie wakarienes.
Waringas jos buwo giweni-
mas.
— Geraj mes iszrengiem —
pamyslijo Petras, agi ta zmona
pati nieka ne tury.
Nes pasymilio. Kad Wiesz-
pats wakarienes ir nakwines
prasze, atsake su pakara:
— Jago busyte kantanti isz
to ka tury melej jumis duos.
Ta zmoniuks buwo naszle.
Diawas isz wysko kanteutas, o
naszle pasykybno in ne ilgaj
launku atnesze wyrala taukaj
uzdarita ir per prasze, uz pra-
sta walgi.
Wienu merganje apygyro
sziltine, o ta turejo da dwy se-
serys ir toms buwo udzrausta
kad ne eju in ta stuba kurio
ligone gulejo ir apie ta jz
zinojo. O kada motyna ja moki-
no wakare poteru ant gulo kal-
bejo maldele in Aniola sargat.
Aniolo sarge mano stowek
prie monas, ir tejp tolaus: ta-
maka tegul jis prie manes ne
stowy ba uszikres.
Buwo taj jo markas. Jonas
Drotele. szauczus isz Zolynio;
padare ne mazaj pynigu parda-
wes wysa sawo tawora. Padares
toki lajminu rejkala, rejkejo
byskutuka ateygert. Mylijo
koks trunkas but gerause ir
pigiausie.
Gaspadyne szkiszti, pynigus
miledama, tare naszleje, kad

Wienu karta Petras ejo szale
Jzganitojas nuludes. Ir
tare grejtaj:
Turi but taj labaj geru daj-
ktu but Ponu Diawu! kad tik
norint puse dienos galezbe bu-
tie Ponu Diawu, akwratnej we-
la paskuj noreze but Petru.
Jzganitojes nusiszpisojo ir
tare:
— Tegul stojesy pagal ta-
wo nora. Bukie Ponu Diawu
igi wakaro.
Prisiartino tada prie kajmo
isz kurio wera mergina pulka
zasu in ganika. O kada nu-
ware, paliko ir ejo namou in
kajma.
— Ej, mergel! artaj tu no-
ry wienas czes zasys palikt?
Szendien turyne szwenta —
atsako mergina.
Oj-gi kas ganis tas zasis! —
paklause Petras.
— Szendien tegul gas gano
Ponas Diawas! — atsake mer-
gina ir nuejo.
— Petraj! artu girdejke, ka
pasake! Norejaj ir asz su ta-
wym ejtie in baznice, nes zas-
is galetu pragajsz, o tu esy
Ponu Diawu igi wakaro, tury
jas waktout.
Ka galejo wejktie Petras?
— Na roda turejo ganit za-
seles; nes prisiege sawo duszo,
kad niekadus ne nores but Po-
nu Diawu.
Wela wienu karta atejo we-
laj in wienu kajma. Wiesz
pats norejo uzejtie in wienu
biedna stubele ant nakwines;
Petras prispirpes, ne norejo;
jisaj norejo ajtie pas bagota,
kursy turejo wysko. Wiesz-
pats jam to ne gine, sedos pats
prie biedno namelo. Petras
nuejo in pukiausiu namus.
— Cze tury but bagotas u
kinikas, gasuyme gera wakari-
ene! pamyslijo sau; nes pasy-
milio. Gaspadyne atsake su
pyktumu, taridama, kad ne
wiarda del waktutu ir kad ne
tury nakwines del ju. Petras
suriko, ale ne pasiduodamas,
nuejo in kita nama, ale ir ten
tas pats ji patiko, o tejpsoji
treccem. Susyrupees, grizo
pas Wieszpatis.
— Ejkszia in ta stubele, ta-
re Wieszpatis ir abudu ejo. Ra-
do zmoniuks su wajkuczej
prie wakarienes.
Waringas jos buwo giweni-
mas.
— Geraj mes iszrengiem —
pamyslijo Petras, agi ta zmona
pati nieka ne tury.
Nes pasymilio. Kad Wiesz-
pats wakarienes ir nakwines
prasze, atsake su pakara:
— Jago busyte kantanti isz
to ka tury melej jumis duos.
Ta zmoniuks buwo naszle.
Diawas isz wysko kanteutas, o
naszle pasykybno in ne ilgaj
launku atnesze wyrala taukaj
uzdarita ir per prasze, uz pra-
sta walgi.
Wienu merganje apygyro
sziltine, o ta turejo da dwy se-
serys ir toms buwo udzrausta
kad ne eju in ta stuba kurio
ligone gulejo ir apie ta jz
zinojo. O kada motyna ja moki-
no wakare poteru ant gulo kal-
bejo maldele in Aniola sargat.
Aniolo sarge mano stowek
prie monas, ir tejp tolaus: ta-
maka tegul jis prie manes ne
stowy ba uszikres.
Buwo taj jo markas. Jonas
Drotele. szauczus isz Zolynio;
padare ne mazaj pynigu parda-
wes wysa sawo tawora. Padares
toki lajminu rejkala, rejkejo
byskutuka ateygert. Mylijo
koks trunkas but gerause ir
pigiausie.
Gaspadyne szkiszti, pynigus
miledama, tare naszleje, kad

Wienu karta Petras ejo szale
Jzganitojas nuludes. Ir
tare grejtaj:
Turi but taj labaj geru daj-
ktu but Ponu Diawu! kad tik
norint puse dienos galezbe bu-
tie Ponu Diawu, akwratnej we-
la paskuj noreze but Petru.
Jzganitojes nusiszpisojo ir
tare:
— Tegul stojesy pagal ta-
wo nora. Bukie Ponu Diawu
igi wakaro.
Prisiartino tada prie kajmo
isz kurio wera mergina pulka
zasu in ganika. O kada nu-
ware, paliko ir ejo namou in
kajma.
— Ej, mergel! artaj tu no-
ry wienas czes zasys palikt?
Szendien turyne szwenta —
atsako mergina.
Oj-gi kas ganis tas zasis! —
paklause Petras.
— Szendien tegul gas gano
Ponas Diawas! — atsake mer-
gina ir nuejo.
— Petraj! artu girdejke, ka
pasake! Norejaj ir asz su ta-
wym ejtie in baznice, nes zas-
is galetu pragajsz, o tu esy
Ponu Diawu igi wakaro, tury
jas waktout.
Ka galejo wejktie Petras?
— Na roda turejo ganit za-
seles; nes prisiege sawo duszo,
kad niekadus ne nores but Po-
nu Diawu.
Wela wienu karta atejo we-
laj in wienu kajma. Wiesz
pats norejo uzejtie in wienu
biedna stubele ant nakwines;
Petras prispirpes, ne norejo;
jisaj norejo ajtie pas bagota,
kursy turejo wysko. Wiesz-
pats jam to ne gine, sedos pats
prie biedno namelo. Petras
nuejo in pukiausiu namus.
— Cze tury but bagotas u
kinikas, gasuyme gera wakari-
ene! pamyslijo sau; nes pasy-
milio. Gaspadyne atsake su
pyktumu, taridama, kad ne
wiarda del waktutu ir kad ne
tury nakwines del ju. Petras
suriko, ale ne pasiduodamas,
nuejo in kita nama, ale ir ten
tas pats ji patiko, o tejpsoji
treccem. Susyrupees, grizo
pas Wieszpatis.
— Ejkszia in ta stubele, ta-
re Wieszpatis ir abudu ejo. Ra-
do zmoniuks su wajkuczej
prie wakarienes.
Waringas jos buwo giweni-
mas.
— Geraj mes iszrengiem —
pamyslijo Petras, agi ta zmona
pati nieka ne tury.
Nes pasymilio. Kad Wiesz-
pats wakarienes ir nakwines
prasze, atsake su pakara:
— Jago busyte kantanti isz
to ka tury melej jumis duos.
Ta zmoniuks buwo naszle.
Diawas isz wysko kanteutas, o
naszle pasykybno in ne ilgaj
launku atnesze wyrala taukaj
uzdarita ir per prasze, uz pra-
sta walgi.
Wienu merganje apygyro
sziltine, o ta turejo da dwy se-
serys ir toms buwo udzrausta
kad ne eju in ta stuba kurio
ligone gulejo ir apie ta jz
zinojo. O kada motyna ja moki-
no wakare poteru ant gulo kal-
bejo maldele in Aniola sargat.
Aniolo sarge mano stowek
prie monas, ir tejp tolaus: ta-
maka tegul jis prie manes ne
stowy ba uszikres.
Buwo taj jo markas. Jonas
Drotele. szauczus isz Zolynio;
padare ne mazaj pynigu parda-
wes wysa sawo tawora. Padares
toki lajminu rejkala, rejkejo
byskutuka ateygert. Mylijo
koks trunkas but gerause ir
pigiausie.
Gaspadyne szkiszti, pynigus
miledama, tare naszleje, kad

Katras isz jus
prie telej norite waziu-
ot gieleziniu kielu pi-
giause ir grejciause,
ejkite pirktis tykietu
cze Plymouthe pas
Dr. Chas. H. Wilson
pacztu namuose ant
wyrszaus.
Hotelis!
"Lietuwiskas"
Andrius Kazlauskas,
660 BALDWIN ST
ELMIRA, N. Y.
Tian mozna gautie wysokiu
Glerimu.

Tris menesj kajp
sibajgie kajp gazietu
„Wienibe Lietuwni-
ku“ Plymouthe iszej-
na del paretko rejka-
lajusy kad tie, ka ne
uzmokiejo uz gazietu
szitam menisi iszsi-
tejsitu, o jagu katras
ne uzmokies bus ga-
zieta sulajkita. Wela,
jagu katras ne galetu,
arba turetuko kokie be-
da, tegul duoda mu-
mis zine.
GROMATOS ANT PACZ-
TO APRIL 21.
John Barniskis
Stefan Dworszczak
Jos. Dworsczak
Micholaj Tigel
Mikolaj Lapas
Bernad Pajawis
Mikolaj Stif
Jos. Sarga
Joseph Sedlak 2 gromatos
John Sobieszczinski
John Serowinski
Jonas Stofa
Marcin Satka
Franciszek Wolowes
George Waljoj
Wincenty Juskiewicz
Paul Jakubecz
John Zigunek
Kas uzmokiejo uz „Wienibe Lie-
tuwniku“ o ne buwo pakwitawota
teglu atsazaukie in musu redistia-

Wienas sodaunikas uztkio
wajka obelije ir sako:
Wajke iszlupk isz obels!
— Oj ko, tu mane muszi.
— Sodaunikas atsako: „ne

